

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Wolfgang Schmidt

Strona pozwana: Christiane Schmidt

Sentencja

Przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że powództwo o stwierdzenie nieważności umowy darowizny nieruchomości ze względu na brak zdolności do czynności prawnych darczyńcy nie jest objęte określoną w art. 24 pkt 1 tego rozporządzenia jurysdykcją wyłączną sądu państwa członkowskiego, w którym nieruchomość jest położona, lecz jurysdykcją szczególną określoną w art. 7 pkt 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia.

Powództwo o wykreślenie z księgi wieczystej wzmianek dotyczących prawa własności obdarowanego jest objęte jurysdykcją wyłączną określoną w art. 24 pkt 1 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 363 z 3.11.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – Odvolací finanční ředitelství/Pavλίνα Baštová

(Sprawa C-432/15) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 2 ust. 1 lit. c) — Pojęcie „odpłatnego świadczenia usług” — Udostępnienie konia przez podatnika organizatorowi wyścigów konnych — Ocena zapłaty — Prawo do odliczenia kosztów związanych z przygotowaniem koni podatnika do wyścigów — Koszty ogólne związane z całością działalności gospodarczej — Załącznik III pkt 14 — Obniżona stawka podatku VAT mająca zastosowanie do umożliwienia korzystania z obiektów sportowych — Zastosowanie do prowadzenia stajni wyścigowej — Transakcja stanowiąca jedno świadczenie lub kilka niezależnych świadczeń]

(2017/C 014/18)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Odvolací finanční ředitelství

Strona pozwana: Pavλίνα Baštová

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie stanowi odpłatnego świadczenia usług w rozumieniu tego przepisu udostępnienie konia przez jego właściciela, będącego podatnikiem podatku od wartości dodanej, organizatorowi wyścigu konnego, aby koń brał udział w owym wyścigu, jeżeli nie skutkuje ono wypłatą premii za udział lub innego bezpośredniego wynagrodzenia i tylko właściciele koni, które zostaną sklasyfikowane na odpowiednim miejscu w wyścigu otrzymują z góry ustaloną nagrodę. Natomiast takie udostępnienie konia stanowi odpłatne świadczenie usług, jeżeli skutkuje wypłatą przez organizatora wynagrodzenia niezależnego od sklasyfikowania danego konia w wyścigu.
  - 2) Dyrektywę 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że prawo do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego w ramach transakcji dotyczących przygotowania i udziału w wyścigach koni należących do podatnika, który hoduje i trenuje własne i cudze konie wyścigowe, przysługuje na tej podstawie, że koszty tych transakcji są zawarte w ogólnych kosztach związanych z jego działalnością gospodarczą, pod warunkiem że koszty poniesione na każdą z danych transakcji wykazują bezpośredni i ścisły związek z całością tej działalności. Może tak być, jeżeli tak poniesione koszty dotyczą koni wyścigowych faktycznie przeznaczonych do sprzedaży lub jeżeli udział tych koni w wyścigach z obiektywnego punktu widzenia stanowi środek promowania działalności gospodarczej, czego zweryfikowanie w danym wypadku należy do sądu odsyłającego.
- Jeżeli takie prawo do odliczenia istnieje, nagroda ewentualnie uzyskana przez podatnika za miejsce zajęte przez jednego z jego koni w wyścigu nie powinna być uwzględniona w podstawie opodatkowania podatkiem od wartości dodanej.
- 3) Artykuł 98 dyrektywy 2006/112 w związku z pkt 14 załącznika III do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że jedna usługa złożona z kilku częściowych świadczeń, mianowicie trenowania koni, korzystania z obiektów sportowych, pobytu koni w stajni, wyżywienia i innego rodzaju opieki nad końmi, nie może zostać objęta obniżoną stawką podatku od wartości dodanej, jeżeli korzystanie z obiektów sportowych w rozumieniu pkt 14 załącznika III do tej dyrektywy i trenowanie koni stanowią dwa równoważne elementy tego złożonego świadczenia lub jeżeli trenowanie koni stanowi główny element owego świadczenia, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 9.11.2015.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 listopada 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – J.J. de Lange/ Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-548/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Zasady równego traktowania i niedyskryminacji ze względu na wiek — Dyrektywa 2000/78/WE — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Artykuły 2, 3 i 6 — Zakres stosowania — Odmienne traktowanie ze względu na wiek — Ustawodawstwo krajowe wprowadzające pułap odliczeń wydatków na kształcenie ponoszonych po osiągnięciu określonego wieku — Dostęp do kształcenia zawodowego)

(2017/C 014/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J.J. de Lange

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën